

de mange kønne Ord om, at Parikronen skal respekteres, og Gerningerne, for man har jo ikke overdreven stor Respekt for den Sparsommelighed, der kun viser sig i Tale, men ikke i Gerning.

Borghjerg: Den højtærede Sundhedsminister erkendte, at de stillede Ændringsforslag kan kritiseres, men det havde været den letteste Sag af Verden at stille Ændringsforslag, der ikke kan kritiseres. Hvorfor er det da ikke sket, hvorfor har den højtærede Minister ikke medvirket dertil? Det havde været let, og det havde været en Pligt. Den højtærede Sundhedsminister sagde, at vi var ude i en usædvanlig Situation. Men hvem er ansvarlig derfor? Det er den højtærede Minister. Det er det, vi bebrejder ham.

Endelig sagde den højtærede Sundhedsminister, at jeg ikke havde Ret, naar jeg i min forrige Tale havde sammenlignet forhenværende Indenrigsminister Berg og den nuværende Justitsminister Rytter og sagt, at de havde stillet sig stik modsat overfor Invaliderenteloven. Den højtærede Sundhedsminister sagde, at Justitsministeren ikke havde sagt, at det ikke var en Forsikringslov, nej, han havde ligesom Sundhedsministeren hævdet, at det var en Kombination af en Forsikringslov og af en Understøttelseslov. Men det passer ikke; vi kan blot efter Rigsdagstidende læse op, hvad Justitsministeren udtalte; saa kan det ikke nytte, at Sundhedsministeren vil sige, at jeg er stærk til og har som Yndlingsbeskæftigelse at læse gamle Rigsdagstidender op. Denne Udtalelse er ikke gammel, den er kun halvtredie Uge gammel, den faldt den 3. Juni. Det er desuden ganske nødvendigt for mig at læse den op, for naar den højtærede Sundhedsminister siger til mig, at jeg har opfattet eller refereret Justitsministeren forkert, saa har jeg da ikke noget andet Svar end at læse op, hvad der staar i Rigsdagstidende. Jeg gad vide, paa hvilken anden Maade jeg skulde kunne væрге mig selv og vise, at den højtærede Sundhedsminister tager fejl. Det, Justitsministeren sagde, staar i Folketingstidende Sp. 6199 og lyder saaledes: „Den foreliggende Lov er trods de benyttede Udtryk ikke nogen Forsikringslov. Den er en Understøttelseslov“. Altsaa, det stik modsatte af, hvad Indenrigsminister Berg sagde i 1921. Den højtærede Sundhedsminister har enten ikke hørt Justitsministerens Tale, eller har han hørt den, har han ikke forstaaet den, eller har han forstaaet den, har han glemt, hvad Justitsministeren sagde.

Axel Møller: Den højtærede Sundhedsminister sagde, at vi nu endelig var blevet enige om, at man ikke kunde sende et Lovforslag med en Lakune op i Landstinget. Saa vidt jeg ved, har vi aldrig været uenige om dette. Men der er en meget stor Forskel paa tredie og anden Behandling. Vi kan ikke sende et Lovforslag med en Lakune op i Landstinget, men der er ikke noget i Vejen for — saaledes som det ogsaa skete —, at man vedtog et Lovforslag i den Skikkelse, det fik her ved anden Behandling, ud fra den Forudsætning, at de, der er nærmest dertil, hvortil hører Sundhedsministeren, stillede Ændringsforslag for at udfylde denne Lakune med Respekt for Folketingets Afstemning. Jeg vil gerne sige baade paa egne og paa Medforslagsstilleres Vegne, at vi har udelukkende været ledet af saglige Grunde, ikke af Hensyn til at forsøge paa at drille den højtærede Sundhedsminister, heller ikke af Hensyn til at forsøge paa at styrte Ministeriet ved at optræde som Ekstremister indenfor Partiet, som jeg har set, at den højtærede Sundhedsminister i en større Forsamling har udtalt, at vi har villet. Det er en Maade at fortolke vor Afstemning paa, som ikke skarpt nok kan tilbagevises, og den viser, at den højtærede Sundhedsminister er meget beskeden med Hensyn til de saglige Grunde, der skal føres i Marken, naar det drejer sig om at angribe hans Modstandere.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Jeg skal kun tillade mig et Par Bemærkninger til de ærede Medlemmer Hr. P. Munch og Hr. Borghjerg. Det ærede Medlem Hr. P. Munch fremsatte nogle Betragtninger, hvoraf fremgik, at han mente, at hans Forslag bl. a. betød en Besparelse for Statskassen paa 2 Mill. Kr. Det viste sig, at denne Besparelse fremkom efter det ærede Medlems Mening ved, at der var budgetteret for rigeligt paa Finanslovsforslaget, og at der fra det budgetterede kunde drages 2 Mill. Kr. Men saafremt der er budgetteret for rigeligt, løber disse Penge ganske automatisk ind i Statskassen og kan ikke tilskrives det ærede Medlems Besparelsesbestræbelser. Det ærede Medlem var mere oprigtig ved anden Behandling, da han fremlagde sine Ændringsforslag, idet han endte med den Indrømmelse, at hans Forslag i det førstkommande Aar vilde koste Staten og Kommunerne 1,8 Mill. Kr. Det ærede Medlem paastod dernæst, at jeg havde indrømmet, at en af det ærede Medlems Besparelser, nemlig en Besparelse paa 800 000 Kr., var reel nok. Det ærede